

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/321/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211213585
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211213585.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanému Q. G., H., Z. XX, v súčasnosti na neznámom mieste, o zaplatenie 554,65 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Zdrúženie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 13 C/135/2011-93 z 15.6.2012 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zast. 52,98 € na účet jeho zást., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a nariadil vrátiť žalobcovi súdny poplatok 26,37 €, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, v lehote do 15 dní od doručenia odpisu právoplatného súdneho rozhodnutia.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou z 9.5.2011 domáhal, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť mu 554,65 € s prísl., t.j. s 13 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 301,02 € od 9.12.2006 do zaplatenia, že písomným podaním zo 6.6.2012 mu oznámil, že svoju žalobu berie v celom rozsahu späť, pričom svoje späťvzatie neodôvodnil a zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. V súlade s § 96 O. s. p. (jeho znenie citoval) a vzhľadom k dispozitívnemu úkonu žalobcu konanie zastavil, pričom stanovisko žalovaného, ani vedľajšieho účastníka nezisťoval, keďže k späťvzatiu žaloby došlo pred začatím pojednávania. Vychádzajúc § 146 ods.1 písm. c), ods.2 prvá veta prvá O. s. p. (ich znenie tiež citoval) uviedol, že ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods.2 druhá veta O. s. p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy, že nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, náhradu trov konania mu nepriznal a keďže v konaní bo úspešný žalovaný, neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy právneho zast. 52, 98 € podľa vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.) a uviedol z akej hodnoty vychádzal a za aký úkon právnej služby priznal odmenu - podanie vyjadrenia k žalobe a náhradu hotových výdavkov. Vychádzajúc z § 93 ods.2 a 4 prvá veta (i jeho znenie citoval) uviedol, že vedľajší účastník na podporu žalovaného vstúpil do konania oznámením o vstupe, doručeným mu 13.3.2012, že oznámením ho požiadal o doručenie žaloby a jej príloh a uplatnil si náhradu trov konania, že podaním z 28.5.2012 vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu s odôvodnením, že celý dlh sa stal splatný 2.5.2006 a, že žaloba bola doručená súdu až 20.5.2011, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo žalobcovi doručené 5.6.2012, že následne žalobca podaním zo 14.6.2012 zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, že podstatou vedľajšieho účastníctva je snaha vedľajšieho účastníka pomôcť strane, na ktorej v konaní vystupuje, k výhre v spore, že z tohto dôvodu má rovnaké procesné

práva a povinností ako účastník konania a nie je preto vylúčené, aby sa nechal v konaní zastúpiť a ani nie je vylúčené, aby si uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov konania. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi - trov právneho zast. za uplatnený úkon - prevzatie a príprava zast. odôvodnil tým, že z okolností danej právnej veci je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu nedošlo, keďže vedľajší účastník plnomocenstvom z 2.1.2012 splnomocnil advokáta „na právne zast. spočívajúce vo vstupe vedľajšieho účastníka do súdnych konaní vedených na súdoch v SR v spotrebiteľských veciach na strane spotrebiteľov a na zast. v konaniach, do ktorých vedľajší účastník vstúpi“ a uzavrel, že nedošlo k relevantnému úkonu právnej služby podľa § 14 ods.1 písm. a) vyhl., pretože - ako vyplynulo z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania -, vstúpil do vedeného konania bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o predmete (okrem sp. zn.), pričom súčasne so vstupom do konania požiadal jeho (súd) a nie žalovaného, na podporu ktorého do konania vstúpil, o doručenie žaloby.

Proti uzneseniu - výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 52,98 € podali včas odvolanie vedľajší účastník aj žalobca.

Vedľajší účastník v odvolaní uviedol, že dôvodom jeho odvolania je výška priznaných mu trov, že súd principiálne správne rozhodol o jeho nároku na trovy konania a tento nárok aj náležite správne odôvodnil § 146 ods.2 veta prvá O. s. p., avšak nesprávne rozhodol, ak mu nepriznal náhradu za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zast. s odôvodnením, že z okolností danej právnej veci je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu nedošlo, že s týmto argumentom nie je možné súhlasiť, že úkon právnej služby - prevzatie a príprava zast., vrátane prvej porady ako úkon právnej služby je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zast. a následne sa podľa jeho pokynov zisťuje evidencia živej spotrebiteľskej veci na súde a taktiež dodávateľ, ktorý podal žalobu vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií, tento úkon v sebe zahŕňa aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie, spočívajúcu v evidencii v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, v pridelení sp. zn., založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu, že tento úkon právnej služby nie je naplnený podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý proces od prevzatia právneho zast. cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko, že oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zast., pretože z povahy jeho činnosti v konaní a okolnosti jeho vstupov do súdnych konaní na ochranu spotrebiteľa je zrejmé, že s predmetom spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až potom, čo sa dorúčením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom a teda oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať žalobu a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. Citoval Čl.7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že v množstve súdnych sporov môže preukázať, že jeho vstup do konania pôsobil pre žalobcu odradzujúco, keďže tento, uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoju žalobu späť a konanie žiadal zastaviť, že žalobca potom, čo mu bolo dorúčené oznámenie o jeho vstupe do konania, príp. potom, čo jeho vstup do konania zistil iným spôsobom, plošne bral žaloby späť, že môže preukázať prípady, kde tento konkrétny žalobca vzal späť žalobu po vyhlásení rozsudku, v ktorom bol úspešný, dokonca paradoxne aj potom, čo platobný rozkaz (ďalej len PR) nadobudol právoplatnosť, z čoho vyplýva, že jeho samotný vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľského práva a, že zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu, že O. s. p. vo svojich ust. nevylučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy pre súdom sa nemohol dať zastúpiť zást. a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zast. (uznesenie KS v Prešove 7Co/34/2012 z 28.3.2012, uverejnené aj na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>). Tvrdil, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z Čl.47 ods.2 Ústavy (jeho znenie citoval) a, že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS78/03, II.ÚS31/04, II.ÚS56/05, IV.ÚS147/08, II.ÚS 122/09, že trovy právneho zast. treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, že každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zast. advokátom a toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky, bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva zást. mimo mesta alebo obce, kde účastník konania býva (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie, 1997, str.53). K priznaniu trov vedľajšieho účastníka aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia, ak dôjde k späťvzatiu žaloby po vstupe vedľajšieho

účastníka predložil uznesenie KS v Prešove 7Co/19/2012-84 z 28.2.2012. Zdôraznil, že o jeho nároku na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté, napr. v 12 rozhodnutiach KS v Prešove, v 7 rozhodnutiach KS v Košiciach, v 4 rozhodnutiach KS v Banskej Bystrici (označil ich sp. zn. a dňom, kedy bolo rozhodnuté) a bol ochotný, ktorékoľvek z nich na výzvu obratom predložiť. Poukázal na to, že aj renomovaný právny portál www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> 4.7.2012 uverejnil na svojom webovom sídle rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 z 25.4.2012 a rozhodnutie KS v Prešove 7 Co/34/2012 z 28.3.2012, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Záverom uviedol, že v predmetnej veci boli uplatňované nároky proti spotrebiteľovi a bolo nutné použiť normy spotrebiteľského práva ako aj výkladové pravidlá ich aplikácie, pričom základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktačnom procese, že tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. S poukazom na uvedené navrhol IV. výrok uznesenia zmeniť a žalobcovi uložiť povinnosť zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 105,96 €. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za podanie odvolania 18,26 € [§14 ods.3 písm. b) vyhl.] a režijného paušálu 7,63 € a 20 % DPH 5,18 €, celkove trovy odvolacieho konania 31,07 €.

Žalobca podal proti predmetnému uzneseniu v časti, v ktorej ho súd zaviazal na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok podľa § 220 O. s. p. zmenil. Zároveň si uplatnil aj trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,12 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podanie odvolania). Citujúc znenie § 93 ods.1,2,§ 142,§ 146 a § 150 O. s. p. uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko, má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p) a, že preto nevidí význam v právnom zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, že spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zast. vedľajším účastníkom, že v danom prípade nemožno prijať záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a, ktoré by nemohol uskutočniť samotný vedľajší účastník bez právneho zast. Tvrdil, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za tým účelom, nie zo strany zvoleného zást. združenia, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR má samotné združenie v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, že účelom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p), pričom Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva a, že v zmysle uvedeného je zrejmé, že združenie disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní, že obdobný názor vyjadril aj OS Nitra v rozhodnutí 25C/58/2012 (citoval časť z jeho odôvodnenia). Zastával názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zast. v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zast. v tisíckach sporoch, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zast. znášať z vlastných prostriedkov, lebo v opačnom prípade by jeho konanie vytváralo dojem účelovosti, čo ustálil KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, v ktorom potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a vyslovil právny názor (jeho časť citoval), že uvedený právny názor KS v Bratislave doplnil a rozvinul v rozhodnutí 3Cob/259/2011, z ktorého tiež citoval. Poukázal ďalej na to, že účelom právneho zast. je predovšetkým zast. záujmov klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zast. vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje, reflektujúc k jeho stanovám, ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a preto skutočnosť, že združenie samo bez právneho zast. vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi SR vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, príp. občanov SR v týchto sporoch samo

zastupuje, potvrdzuje, že právne zast. vedľajšieho účastníka je v predmetom spore nehospodárne, najmä s ohľadom na skutočnosť, že žalovanému bol v zmysle § 29 ods.2 O. s. p. súdom ustanovený opatrovník, ktorý disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania a patria mu všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinností neprítomného účastníka - žalovaného. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 13Co/105/2012 (časť z neho citoval), že uvedené KS v Banskej Bystrici podporil a doplnil aj v rozhodnutí 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález Ústavného súdu SR II.ÚS78/03, že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/36/2012 a rovnako aj v rozhodnutí 13Co/35/2011 (tiež z nich citoval). Záverom poukázal aj na to, že rozhodnutie o náhrade za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zast. je nepreskúmateľné, nakoľko z neho nie je zrejmé, akým spôsobom sa zást. oboznámil so spisovým materiálom a zdôraznil, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach a, že tieto úkony by mal prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník, že na uvedené poukázal vo svojom rozhodnutí 13C/14/2012 OS Bratislava II, že obdobne upriamil svoju pozornosť na vyjadrenia vedľajšieho účastníka aj OS Bratislava IV v rozhodnutí 8C/303/2011 (tiež z nich citoval). Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,12 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby 9,96 € a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podanie odvolania).

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), pokiaľ ide o výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, preto ho podľa § 220 O. s. p. zmenil a vedľajšiemu účastníkovi neprisúdil náhradu trov konania.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelne bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať

za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednáwanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovaný žiadne trovy neuplatnil a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.